

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819203270
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7819203270.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členiek senátu JUDr. Ludviky Bodnárovej a JUDr. Frederiky Zozulákovej v právnej veci navrhovateľky W. H. narodenej XX.X.XXXX bývajúcej v S. č. XX zastúpenej advokátkou JUDr. Luciou Bakošovou, so sídlom Advokátskej kancelárie v Rožňave na Šafárikovej č. 20 proti povinnému R. H. narodeného X.X.XXXX bývajúceho v S. č. XX zastúpeného advokátom JUDr. Ladislavom Csákóom so sídlom Advokátskej kancelárie v Rožňave na Hviezdoslavovej č. 4 v konaní o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní povinného z vyživovacej povinnosti proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava zo 7.11.2019 č.k. 6Pc 15/2019-47 takto

rozhodol:

M e n í uznesenie vo vyhovujúcom výroku tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil povinnému prispievať na výživu navrhovateľky 200 Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred počnúc 7.11.2019 do právoplatného rozhodnutia vo veci samej a v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľky zamietol.

2. Proti tomuto uzneseniu, okrem výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti, podal v zákonnej lehote odvolanie povinný s návrhom, aby odvolací súd zamietol návrh navrhovateľky. Tvrdenia navrhovateľky v návrhu označil za zavádzajúce polopravdy a uviedol, že ňou uplatnený nárok nepovažuje za dôvodný, pretože navrhovateľka nie je zamestnaná zo subjektívnych dôvodov na jej strane a priznanie príspevku na výživu rozvedenej manželky by preto bolo v rozpore s dobrými mravmi. Poukázal na to, že navrhovateľka na jednej strane tvrdí, že nemá žiaden príjem a na strane druhej deklaruje značné výdavky spojené so svojim živobytím, ktoré konajúci súd prevzal do svojho rozhodnutia. Tvrdil, že ide o výdavky, ktoré neznáša navrhovateľka a už vôbec nie v období po zániku manželstva. Zdôraznil, že v tejto veci je potrebné vychádzať zo stavu, ktorý existoval až po rozvoze (19.9.2019), pričom z príloh podaného návrhu vyplýva, že prevažná časť deklarovaných výdavkov je z predchádzajúceho obdobia. Poukázal na to, že navrhovateľka bezodplatne obýva rodinný dom, ktorý je v jeho vlastníctve, čo je potrebné považovať za vecné plnenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, pričom si on musí platiť drahú ubytovňu. Tvrdenia navrhovateľky ohľadom výživy ich plnoletej dcéry označil za zavádzajúce a zdôraznil, že dcére pravidelne prispieva sumou 100 Eur mesačne. Pokiaľ navrhovateľka predložila potvrdenie o tom, kedy a kde pracovala, je jasným dôkazom toho, že sa poctivej práci vyhýba. K predloženej lekárskej správe uviedol, že lekárka, ktorá ju vystavila je známou navrhovateľky a navyše „k výrazným obmedzeným možnostiam pracovného uplatnenia“ je kompetentný sa vyjadriť odborník na pracovné lekárstvo a nie neurológ. Z uvedeného dôvodu spochybňuje tento listinný dôkaz a navrhuje vyžiadať správu z Kliniky pracovného lekárstva za účelom ustálenia, aké sú možnosti uplatnenia na trhu práce epileptického pacienta. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že navrhovateľka je vyučená krajčírka a v ich regióne je viacero firiem, ktorých predmetom činnosti je šitie a s tým súvisiace pracovné činnosti, a ktoré zamestnávajú desiatky zamestnancov vyučených práve v tomto obore. Z verejne dostupných zdrojov vyplýva, že tieto spoločnosti majú voľné pracovné miesta a

ponúkajú príjem až 600 Eur mesačne. Tvrdil, že navrhovateľka mala posledný epileptický záchvat pred 19 rokmi, teda už takmer 20 rokov je jej zdravotný stav absolútne vyhovujúci. Vo vzťahu k tvrdeniam navrhovateľky o jeho príjme uviedol, že nie je zamestnancom spoločnosti RA., s.r.o., ale jej dodávateľom, čo preukázal listinnými dôkazmi. Na základe zmluvy č. 17/2018 mu prislúcha hodinová odmena 3,50-5,50 Eur a keďže je samostatne zárobkovo činnou osobou, z tejto musí odvádzať zákonom predpísané výdavky, ktoré pozostávajú z odvodov do zdravotného vo výške 158,11 Eur mesačne a odvodov na sociálne poistenie vo výške 66,78 Eur mesačne. Okrem toho má ďalšie výdavky spojené s podnikaním a dopravou do zamestnania, ako aj na stravu, ošatenie, mobilný telefón, internet a P. služby. Z uvedeného je zrejmé, že pri posudzovaní jeho príjmu je potrebné vychádzať z daňového priznania za uplynulé zdaňovacie obdobie, ktoré navrhuje vyžiadať od príslušného správcu dane. Ďalej namietal tvrdenie navrhovateľky, že okrem jeho rodinného domu nemá kde bývať a v tejto súvislosti poukázal na to, že jej matka vlastní dva rodinné domy v obci Hrhov, pričom jeden z nich je neobývaný a navrhovateľke nič nebráni, aby sa vrátila do rodičovského domu v rodnom Hrhove. V závere sumarizoval, že konajúci súd pochybil, keď predmetnú vec považoval za „vec výživného“, keď jeho domov považoval za spoločný dom účastníkov, keď konštatoval, že navrhovateľka znáša výdavky spojené s užívaním bytu po rozvoде, keď neskúmal možnosti navrhovateľky sa zamestnať a keď vychádzal z toho, že je zamestnaný s príjmom 1 241 Eur.

3. Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu povinného navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne. Rozhodnutie považuje za spravodlivé a objektívne, pretože vychádza zo správne zisteného skutkového stavu. Konštatovala, že v rodinnom dome povinného býva s ich spoločnou dcérou, nakoľko tu spoločne žili 23 rokov počas trvania manželstva a nemá inú možnosť bývania, ako ani finančné prostriedky na úhradu nájomného. Tvrdila, že povinnému nijako nebráni, aby býval vo svojom dome a v tejto súvislosti poukázala na to, že povinný sa zo spoločnej domácnosti odsťahoval dobrovoľne, kvôli novej partnerke, čo bolo aj príčinou ich rozvodu, ktorý sám inicioval. Povinný tiež opomenul, že tento rodinný dom zveľaďovali zo spoločných prostriedkov počas trvania manželstva. Ďalej tvrdila, že si aktívne hľadá prácu, no pre zdravotný stav a minimálne pracovné skúsenosti je veľmi ťažké sa zamestnať. Počas manželstva sa starala predovšetkým o rodinu, spoločnú domácnosť a výchovu dcéry, a to na úkor pracovných skúseností. Uviedla, že na rozdiel od povinného žije na hranici chudoby. Povinný dosahuje pravidelný mesačný príjem dosahuje 1 200 Eur, vlastní osobné motorové vozidlo značky Honda a je spoluvlastníkom viacerých nehnuteľností. Majetková situácia povinného svedčí o dôvodnosti jej nároku a je presvedčená, že je v jeho schopnostiach a možnostiach, aby jej v primeranej miere prispieval na výživu ako rozvedenej manželke tak ako to vyplýva zo Zákona o rodine. Neodkladné opatrenie považuje za zákonné a v danom prípade je naliehavo a potrebné, aby boli dočasne upravené pomery do rozhodnutia vo veci samej.

4. Povinný v odvolacej replike zotrval na svojich vyjadreniach a právnom názore, ktoré zopakoval. Uviedol, že pokiaľ navrhovateľka popiera skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania, mala by uviesť vlastné tvrdenia a dôkazy, inak je jej popretie neúčinné. V tejto súvislosti uviedol, že navrhovateľka neuviedla žiadne konkrétne skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by podložili a potvrdili jej tvrdenia. Vo vzťahu k tvrdeniam navrhovateľky o dobrovoľnom odsťahovaní sa z rodinného domu uviedol, že dôvodom boli predovšetkým dlhodobé narušené interpersonálne vzťahy, preto si už nevedel predstaviť spoločný život s navrhovateľkou. Na základe uvedeného považuje tvrdenia navrhovateľky za zarážajúce a v rozpore s dobrými mravmi. Tvrdenia navrhovateľky ohľadom údajnej spoločnej rekonštrukcie rodinného domu označil za nerelevantné pre toto konanie a dodal, že v tejto veci je potrebné vychádzať zo stavu, ktorý existoval až po rozvoде manželstva. Tvrdil, že navrhovateľka pri iniciovaní tohto konania pravdepodobne vychádzala iba z jeho mesačného príjmu, teda postupovala účelovo a nesprávne, keďže by mala skúmať a zohľadniť aj jeho výdavky, ktoré sú na úrovni mesačného príjmu. Konštatoval, že je spoluvlastníkom viacerých nehnuteľností - pozemkov v katastrálnom území Kružná, no jeho spoluvlastnícke podiely tvoria len nepatrnú časť a nemá z nich žiaden príjem.

5. Navrhovateľka v odvolacej duplike uviedla, že rodinný dom jej matky v obci Hrhov je neobývatelný, pretože je v dezolátnom stave a navyše skutočnosť, že vlastníčkou predmetného domu je jej matka neznamena, že by v ňom mohla bývať bezodplatne. Tvrdila, že povinnosťou povinného je zabezpečiť jej náhradné bývanie, no namiesto toho podal návrh na vypratanie z jeho nehnuteľnosti, čo považuje z jeho strany za kruté a nedôstojné. Okrem spomínaných nehnuteľností je povinný vlastníkom aj dvoch traktorov, ošpaných a osobného motorového vozidla značky Honda zakúpené po rozvoде manželstva. Povinný po rozvoде predal spoločné osobné motorové vozidlo zn. Ford Escort a tiež osobné motorové

vozidlo zn. Honda, ktoré kúpili dcére ako dar, pričom si ponechal príjem z jeho predaja. Nájomné povinného za bývanie vo výške 550 Eur považuje za neprimerane vysoké a je presvedčená o tom, že sa jedná o nedôvodný náklad, ktorý v značnej miere presahuje možnosti bývania v regióne. Povinný si môže nájom zabezpečiť aj za ďaleko nižšiu sumu, napr. v 1 -izbovom byte v Rožňave, ktorých ceny nájomov sa pohybujú okolo 250 Eur mesačne. Pokiaľ má povinný na tak luxusné bývanie, rovnako je v jeho schopnostiach a možnostiach uhrádzať aj príspevok na rozvedenú manželku. Zdôraznila, že jej majetkové pomery sú veľmi nepriaznivé, nevlastní žiadne hnutelné ani nehnuteľné veci a nepoberá sociálne dávky. Tvrdila, že nie je schopná sa sama živiť, pretože tomu bránia subjektívne aj objektívne skutočnosti, a to najmä jej zlý zdravotný stav, vyšší vek a dlhodobá absencia na trhu práce v dôsledku ktorej sa podstatne znížila jej kvalifikácia a pracovné skúsenosti.

6. Povinný v písomnom podaní z 10.2.2020 zotrval na svojich doterajších vyjadreniach a dodal, že navrhovateľka opätovne otvára otázku vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva, ktorá nijako nesúvisí s týmto konaním. Poprel tvrdenia navrhovateľky, že by vlastnil traktory a ošipané alebo, že by predal spoločné osobné motorové vozidlo zn. Ford Escort. Osobné motorové vozidlo, ktoré patrilo dcére bolo v zlom technickom stave a jeho oprava by už nebola dobre možná a rentabilná, pretože náklady spojené s demontážou by prevýšili sumu, ktorú by bolo možné utŕžiť z predaja jeho súčiastok. Konštatoval, že navrhovateľka prezentuje navzájom sa vylučujúce skutočnosti, keď na jednej strane tvrdila, že po rozvode manželstva kúpil vozidlo zn. Honda a na strane druhej uvádzala, že mal spoločné vozidlo zn. Honda predať. Pokiaľ by kúpil vozidlo po rozvode, tak nemôže ísť o spoločné vozidlo a navyše vozidlo kúpené dcére nemá žiadnu relevanciu v tomto konaní. Keďže navrhovateľa má prehľad o možnostiach prenájmu lacných jednoizbových bytov v Rožňave, nič jej nebráni, aby sa tam nasťahovala a umožnila mu tak užívať vlastný majetok, a to rodinný dom, ktorý patrí do jeho výlučného vlastníctva. Zdôraznil, že navrhovateľka sa medzičasom zamestnala, teda má možnosť rekonštruovať svoj rodinný dom v Hrhove alebo si prenajať byt, o ktorom sa zmieňovala vo svojom podaní. Ďalej namietal, že navrhovateľka nehovorí pravdu ani ohľadom svojej majetkovej situácie, pretože vlastní nehnuteľný majetok v obci Hrhov. Navrhovateľka zavádza tvrdením, že nevlastní žiadne hnutelné veci, pretože v tom istom podaní zmieňuje jej pokus riešiť otázku vyporiadania BSM. V tejto súvislosti položil otázku, prečo chce navrhovateľka vyporiadavať BSM, pokiaľ tvrdí, že nevlastní žiaden majetok. Poukázal na to, že navrhovateľka sa vôbec nezmenila o tom, že sa medzičasom zamestnala v hlavnom pracovnom pomere (od 1.1.2020), z ktorého dosahuje príjem 580 Eur mesačne brutto, ktorá skutočnosť potvrdzuje dôvodnosť jeho procesnej obrany a zároveň vyvracia dôvodnosť jej procesného útoku, keď tvrdí, že pre zdravotný stav nemôže pracovať. Ďalej namietal, že navrhovateľka v podaní datovanom k 10.2.2020 poukazovala na to, že nepoberá žiadne sociálne dávky. Na základe uvedeného konštatoval, že navrhovateľka sama potvrdila, že je nezamestnaná zo subjektívnych dôvodov, čo samo o sebe odôvodňuje dôvodnosť jeho procesnej obrany v tom, že navrhovateľka si voči nemu uplatňuje právo v rozpore s dobrými mravmi. V odvolaníu priložil pracovnú zmluvu 1.1.2020 uzatvorenú medzi navrhovateľkou ako zamestnankyňou a F. n.f. IČO: 31256317 ako zamestnávateľom a zároveň pripojil aj potvrdenie o príjme z 5.2.2020, z ktorého je preukázané, že jej hrubá mzda činí 580 Eur mesačne, čistá mzda 467,07 Eur mesačne.

7. Výrok uznesenia, ktorým súd zamietol návrh navrhovateľky v prevyšujúcej časti nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto nebol predmetom odvolacieho konania (ust. § 367 ods. 2 CSP).

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenia môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 366 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

11. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

12. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na potvrdenie ani na zrušenie.

13. Odvolací súd preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom § 66 CMP a dospel k záveru, že v danom prípade neboli ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, pretože navrhovateľka neosvedčila naliehavosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov vyžadujúcej si okamžitý zásah súdu nariadením neodkladného opatrenia v súlade s jej návrhom.

14. V danom prípade je zrejmé, že navrhovateľka sa spolu s návrhom vo veci samej domáhala nariadenia neodkladného opatrenia z dôvodu tvrdenej potreby dočasnej úpravy právnych pomerov účastníkov. Predpokladom na nariadenie neodkladného opatrenia v takom prípade musí byť jednak osvedčenie nároku, ktorému má byť poskytnutá dočasná ochrana a jednak osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy znamená, že oprávnený (navrhovateľka) musí tvrdiť a osvedčiť, že povinný koná tak, že nároku oprávneného, ktorému sa neodkladným opatrením má poskytnúť ochrana, objektívne a bezprostredne hrozí konkrétna ujma. Tieto skutočnosti nemusia byť v konaní o nariadenie predbežného opatrenia preukázané, postačí, ak sú aspoň osvedčené, t.j. javia sa ako pravdepodobné.

15. Neodkladné opatrenie podľa ust. § 366 CMP pritom možno nariadiť bez ohľadu na to, o aké výživné ide (príspevok na výživu rozvedeného manžela nevynímajúc); podmienkou je len to, aby právny nárok na výživné vyplýval zo Zákona o rodine. Aktívne legitimovaný je ten, komu patrí zákonný nárok na výživné a osvedčí to spôsobom, ktorý vyžaduje zákon, t.j. uvedie a osvedčí rodinný vzťah, ktorý odôvodňuje platenie výživného. Pasívne legitimovaný je ten, kto je podľa zákona o rodine povinný výživné platiť. Osvedčenie vyžadujú aj schopnosti a možnosti povinného platiť výživné, pričom výživné určené neodkladným opatrením má len nevyhnutnú mieru a je určené len na uspokojovanie základných životných potrieb oprávneného. Nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platiť aj vyššie dávky výživného.

16. Podľa § 72 ods. 1 Zákona o rodine rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

17. Podľa § 72 ods. 2 Zákona o rodine ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

18. Navrhovateľka v konaní osvedčila, že je aktívne legitimovanou na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože je rozvedenou manželkou, pričom povinný je jej bývalým manželom. Manželstvo účastníkov bolo právoplatne rozvedené rozsudkom Okresného súdu Rožňava z 19.9.2019 č.k. 8Pc/7/2019 - 38, ktoré nadobudlo právoplatnosť 19.9.2019. Z manželstva pochádza plnoletá dcéra. Povinný je v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia pasívne legitimovaný, pretože z ust. § 72 a nasl. Zákona o rodine vyplýva zákonná možnosť rozvedeného manžela (v tomto prípade navrhovateľky), ktorý nie je schopný sám sa živiť, žiadať od bývalého manžela, aby mu tento prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

19. Ďalšia podmienka, ktorá musí byť splnená je neschopnosť rozvedeného manžela sám sa živiť, ktorá znamená, že podľa konkrétnych okolností prípadu rozvedený manžel z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu, nedostatku pracovných príležitostí, straty kvalifikácie, starostlivosti o dieťa do troch rokov veku, starostlivosti o invalidné dieťa alebo neschopnosti vykonávať prácu na základe lekárskeho posudku, dosahuje príjmy, ktoré mu neumožňujú pokryť základné životné potreby a súčasne záver, že nie je v jej možnostiach a schopnostiach zabezpečiť si príjem, z ktorého by sa sám užíval.

20. Pri skúmaní neschopnosti navrhovateľky ako bývalej manželky samej sa živiť odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštancie, dospel k záveru, že táto neschopnosť podľa obsahu spisu nevyplýva ani zo subjektívnych ani z objektívnych skutočností na strane navrhovateľky. Navrhovateľka svoju odkázanosť odôvodňovala predovšetkým tým, že sa nemôže zamestnať pre nedostatok pracovných skúseností a zdravotné komplikácie, ktoré preukazovala potvrdením o zdravotnom stave MUDr. Q. S. zo 17.9.2019, v ktorom ošetrujúca neurologička konštatovala, že navrhovateľka má obmedzené možnosti pracovného uplatnenia vzhľadom na diagnózu primárne generalizované epileptické paroxyzmy. Vo

všeobecnosti však platí, že je výlučne vecou navrhovateľa neodkladného opatrenia, aby svoje tvrdenia o osvedčení nároku podložil dostatočnými dôkazmi, z ktorých súd vyvodí závery o prípustnosti a opodstatnenosti takéhoto návrhu. Pre vyhovenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí byť navrhovateľom hodnoverne osvedčená dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj existencia skutočností odôvodňujúcich potrebu bezodkladnej úpravy pomerov alebo obavy, že exekúcia bude ohrozená. Vzhľadom na rýchlosť konania o neodkladnom opatrení vyžadovanú procesnými predpismi (CSP a CMP) nemôže byť aktivita navrhovateľa nahradzovaná ani v rámci vyšetrovacej zásady, ktorá ovláda mimosporové konania, aktivitou súdu. Odvolací súd konštatuje, že v odvolacom konaní bolo bývalým manželom jednoznačne osvedčené, že navrhovateľkin zdravotný stav ju nevyradil z pracovného procesu, o čom svedčí aj skutočnosť, že od 1.1.2020 je zamestnaná s príjmom 580 Eur mesačne v hrubom (pracovná zmluva na čl. 209). Je síce pravdou, že navrhovateľkin príjem je na úrovni minimálnej mzdy, pričom na druhej strane povinný je samostatne zárobkovo činnou osobou s vyšším pravidelným príjmom, teda jeho pomery sú v porovnaní s navrhovateľkou lepšie, avšak niet sporu o tom, že z hľadiska nároku navrhovateľky, na jej strane nevznikol právny nárok na v zásade rovnakú životnú úroveň s odporcom, pretože ide o zrejmu odlišnosť od výživného medzi manželmi, teda v tomto prípade sa vyžaduje preukázaná kvalifikovaná miera odkázanosti na strane navrhovateľky. Samotná skutočnosť, že druhý z rozvedených manželov, v tomto prípade odporca by mohol mať vyšší príjem, teda majetkové pomery na vyššej úrovni ako navrhovateľka, automaticky neznamena vznik nároku na tento príspevok v jej prospech. Povinný navyše v odvolaní dôvodne poukazuje na to, že navrhovateľka nijako nepreukázala v akom konkrétnom rozsahu je vzhľadom na jej zdravotný stav znížená jej pracovná schopnosť, napríklad predložením posudku posudkového lekára, z ktorého by jednoznačne vyplývalo, aké sú zdravotné obmedzenia navrhovateľky, aké je % miery poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť a aké sú odporúčania lekára ohľadom možností navrhovateľky zamestnať sa, nota bene navrhovateľka v podanom návrhu neosvedčila skutočnosti diskvalifikujúce ju z akéhokoľvek pracovného zaradenia a tiež skutočnosť, že sa snažila vyčerpať všetky možnosti zabezpečenia si príjmu na pokrytie jej životných potrieb, ktorá nečinnosť nemôže ísť na ťarchu povinného a dôvodne viesť k záveru o tom, že navrhovateľka nie je spôsobilou sama sa živiť. Predovšetkým táto v konaní nijako neosvedčila, že by si aktívne hľadala zamestnanie alebo požiadala o dávku v hmotnej núdzi, či inú kompenzačnú dávku zo systému sociálneho zabezpečenia, ktorá nečinnosť z jej strany a z toho plynúci dôsledok v podobe nedostatku prostriedkov na pokrytie jej potrieb nemôže mať za následok záver o jej nespôsobilosti samej sa živiť s následkom suplovania prostredníctvom príspevku od povinného.

21. Z uvedeného teda vyplýva, že na strane navrhovateľky doposiaľ neboli zistené okolnosti, svedčiace o tom, že nie je schopná či už prostredníctvom príslušných dávok zo sociálneho systému, či svojou vlastnou prácou sama sa živiť a uspokojovať tak svoje základné odôvodnené potreby, čo je základným predpokladom pre to, aby bolo možné jej návrhu na riadenie neodkladného opatrenia vyhovieť. Zároveň je potrebné uviesť, že navrhovateľka v konečnom dôsledku nepreukázala žiadne tvrdené skutočnosti v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ani v minimálnej miere, okrem doloženia dokladov o platení výdavkov (čl. 31 - 22) datovaných pred rozhodujúcim obdobím, t.j. pred rozvodom manželstva, navyše znejúce na meno bývalého manžela/povinného, preto na nich odvolací súd neprihliadol. Navrhovateľka v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia teda nepreukázala žiadne výdavky zodpovedajú jej odôvodneným potrebám a ani neosvedčila žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že uspokojovanie jej nevyhnutných potrieb je bezprostredne ohrozené. Dodáva, že medzi účastníkmi nebolo sporné, že navrhovateľka býva bezodplatne v rodinnom dome vo výlučnom vlastníctve povinného, čo je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné považovať za formu vecného príspevku na výživu navrhovateľky zo strany bývalého manžela.

22. K ostatnej odvolacej argumentácii odvolací súd dodáva, že skutočnosti svedčiace o rozpore priznania príspevku navrhovateľke s dobrými mravmi tvrdené bývalým manželom v tejto veci neidentifikoval, nakoľko tieto nevyplývajú z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo podaní účastníkov a v konečnom dôsledku ani z odôvodnenia rozhodnutia súdu, ktorým bolo manželstvo účastníkov rozvedené nevyplýnul záver o príčinách rozvratu manželstva na strane povinného, ako uvádzala navrhovateľka.

23. Z týchto dôvodov odvolací súd podľa ust. § 388 CSP zmenil uznesenie v napadnutom výroku tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

24. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).